

[Zahle.]

under hvilken Skifteforvalteren og Medlemmerne af det Udvalg, han er Formand for, med vedkommende Sælger og Køber og de i Ejendommen fortrinsberettigede Panthavere, Udlægshavere og andre drøfter hele Handelen. Der kan jo være Tilfælde, hvor en Panthaver ikke uden en Jurists Vejledning kan være klar over, hvor vidt han kan strække sig ved saadan Handel uden at sætte sine egne begrundede Interesser i Fare, og til at give denne Vejledning egner Skifteforvalteren sig udmærket, og naar han støttes af Udvalgets Medlemmer, som jo er kendte og vel ogsaa som Regel vil være meget ansete Mænd paa Egnen, vil der her være Myndighed nok til at vejlede alle i Handelen interesserede, saaledes at den kan blive ordnet paa den bedst mulige Maade. Den Panthaver, hvis Pantrettighed i Virkeligheden er helt uden Dækning, er egentlig paa en Maade uden Interesse i det hele, og hvis han derfor er bitter i sit Sind, kunde det jo være, at han modsatte sig hele Ejendomshandelen. Men i saa Fald tror jeg netop, at Skifteforvalteren og Udvalsmedlemmerne vil have stor Myndighed til at faa ham bragt indenfor de Grænser, som Billighed drager ved en saadan Lejlighed, saaledes at der gennem en saadan Forhandling kan tilvejebringes det Resultat, at Ejendommen udbringes til det mest mulige med de mindst mulige Omkostninger, hvilket er til størst Fordel saavel for Skyldneren som for hans Kreditorer, for saa vidt disse overhovedet kan faa nogen Dækning. Ved en saadan Ordning vil den kriseramte Landbruger, naar Tvangsauktionen undgaas og hele Sagen ordnes frivilligt uden Omkostninger, mangen en Gang kunde redde en lille Smule Penge, som han kan benytte til at komme i Gang med paa et andet Sted under mere beskedne Forhold.

Ved at ødelægge enhver kriseramte Landbruger gennem voldsomme Omsætningsafgifter — og det maa ikke glemmes, at selv ved en frivillig Handel koster en Ejendomsoverdragelse ofte 2 pCt. af Købesummen — tjener Staten intet. Tværtimod, naar en kriseramte Landbruger skal gaa fra sit Hjem, sin Arbejdsplads, sin Gaard, sit Hus, ind under Hjælpekassen, bliver det en dyr Historie saavel for Staten som for Kommunen.

Naar Salg af en Del af en Landejendom sker enten til en Søn eller Svigersøn til Oprettelse eller Forøgelse af et Husmandsbrugs Tilliggende, til Magelæg eller Sammenlægning, vil tillige de til Formaalet nødvendige

Udstykningsbevillinger, Ejendomskort, Arealberegninger og lignende, der erholdes gennem Landbrugsministeriet, være at udstede uden nogen Art af Afgifter til Staten. Dette bestemmes i § 5.

I § 6 fastslaaes det derfor blot, at Udgifterne til Udvalgsmedlemmernes Tilstedekomst, til Kopipenge, til Dækning af Udvalgsformandens direkte Udgifter til Porto, Telefonering og lignende skal udredes af Parterne. Det bliver de eneste Omkostninger ved selve Ejendomshandelen.

I Byer kan efter § 4 — og herunder regnes ogsaa Stationsbyer og andre bymæssige Bebyggelser —

„Retsskriveren, naar der fra en til Akkordordning bestemt Organisation af næringsdrivende, der er anerkendt af en af Erhvervenes Hovedorganisationer, rettes Henvendelse til ham om Lysning af de til Overdragelsen af en fast Ejendom fornødne Dokumenter, paa samme Maade bevilge den samme Stempel- og Gebyrfrihed som ommeldt i § 2, hvis Sælgeren har benyttet Ejendommen til Forretningsdrift i et Tidsrum af mindst 2 Aar, og Overdragelsen nu er et Led i vedkommende Forretningsmands Akkordordning.“ I et saadant Tilfælde skal altsaa Skifteforvalteren ikke skrive Dokumenterne, for det gaar jeg ud fra, at den paagældende Kreditorforening selv vil være i Stand til. Derimod skal under en saadan Akkordordning ogsaa i Byerne Salget af Forretningsejendom ske uden nogen Udgift for den, der faar Akkorden ordnet.

Det er min Overbevisning, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil kunne fri mangan fattig Familie, som netop er blevet fattig paa Grund af den økonomiske Krise, for betydelige Udgifter. Selv om Køberen betaler Omkostningerne ved en frivillig Ejendomsoverdragelse, trækker han det fornuftigvis fra i Købesummen, og en omkostningsfri Ejendomsoverdragelse er derfor i den kriseramte Sælgers Interesse ogsaa, hvor Handelen er frivillig. Ved Tvangsomsætning faas Omkostningerne ligefrem af den forarmede Sælger. Derfor vil en Gennemførelse af dette Lovforslag kunne gøre nogen Nytte. En vidtrækkende Kriselov er der desværre ikke Mulighed for at faa gennemført, før vi faar et andet Ministerium.

Men ikke alene den kriseramte vil have Nytte af dette Lovforslags Gennemførelse. Det vil ogsaa gavne Samfundet. Den kriseramte Landbruger, der ikke øjner anden Fremtid end Tvangsauktion og derved fuldstændig økonomisk Flaaning, bliver selvfølgelig hængende ved Gaarden saa længe